

Bilag 19.**Overnævnet i Huslejesager for Vejle Amt.**

Vejle, den 19. Juli 1920.

Med Henviſning til, at Gyldigheden af Lov Nr. 598 af 31. Oktober 1919 om Fastsættelse af Husleje udløber den 1. Oktober d. A. har Indenrigsministeriet i Skrivelse af 22. f. M. udbedt sig en Udtalelse med Hensyn til Spørgsmaalet om; hvorvidt Lovens Gyldighed bør søges forlænget, og eventuelt hvilke Ændringer Loven bør undergaa.

I Skrivelse af 8. d. M. har det høje Ministerium derhos udbedt sig en Udtalelse med Hensyn til det medfulgte Forslag til Lov om Tillæg (angaaende Pensionatsvirksomhed) til Huslejeloven

I Anledning heraf skal herværende Overnævn efter at have behandlet Sagen paa Mødet den 16. d. M. udtale, at der, som Forholdene fremdeles er, formentlig ingen Tvivl kan være om, at Lovens Gyldighed bør søges forlænget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om eventuelle Ændringer i Loven, skal man — næst at henvise til de i Overnævnets Erklæring af 28. Juni f. A. ad Lovens § 12 under Punkterne 1, 3 og 4, gjorde Bemærkninger, hvilke gentages — udtale følgende:

ad Lovens § 2.

Til Paragrafens 6. Stykke bør føjes en udtrykkelig Bestemmelse om, at ethvert tilstedeværende Nævnsmlem er forpligtet til at deltage i Nævnets Afgørelser.

ad Lovens § 6.

Udtrykkene i Paragrafens 1. Stykke, Linie 9 „begrænses Forhøjelsen“ er vildledende, idet det rent sproglig betyder, at de 15 pCt. er Forhøjelsens *Maksimum*, medens Meningen i Følge Sammenhængen formentlig er, at Forhøjelsens *Minimum* — naar Ejendommen (udvendig) er vel vedligeholdt, og Lejeren har den indvendige Vedligeholdelse — er 15 pCt. Bestemmelsen — der jævnlig misforstaas — bør omredigeres, saa at den bliver klarere.

ad Lovens § 10.

Straffebestemmelsen bør formentlig ved en udtrykkelig Bestemmelse gøres anvendelig paa den, der overtræder et til en Nævnsafgørelse knyttet Vilkaar. Det er meget almindeligt, navnlig til en Opsigelses Godkendelse, at knytte visse Vilkaar, f. Eks. at Ejeren eller hans Vicevært virkelig indflytter i den paagældende Lejlighed. Praktisk talt er der imidlertid som Regel ingen gennemførlig Retsvirkning knyttet til Overtrædelse af saadanne Vilkaar, som da vistnok ogsaa i ikke ringe Omfang tilsidesættes, og herværende Overnævn har derfor hidtil principmessig undgaaet saadanne Afgørelser. Naar der imidlertid var sikker Straffejæmmel for Overtrædelsen, var den paapegede Ulempe i hvert Fald delvis fjærnet, og man kunde da bedre anvende slige Vilkaar, der ofte fremstiller sig som meget ønskelige.